

[Poul Nødgaard]

men have et endnu højere beløb, for ellers havde pågældende ingen muligheder for at gå ud af sit arbejde i et år. Hvis det er rigtigt forstået – det håber jeg ikke det er – vil jeg gerne spørge fru Lilli Gyldenkilde: Hvor skal de penge komme fra?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er naturligvis glad for, at hr. Poul Nødgaard har opdaget, at Kristeligt Folkeparti er med i dette forlig. Jeg vil sige det på den måde, at vi har følt, at vi også har bidraget med nogle gode ideer til at få disse ordninger til at gavne på alle måder, både gavne de arbejdsledige, så de kan få en tilværelse med noget mening og indhold i, og gavne de mennesker i udlandet, som kan nyde godt af den indsats, der bliver gjort, og for øvrigt også gavne samfundskøkonomien, men det er en helt anden snak, og det må ikke mindst glæde hr. Poul Nødgaard.

Men jeg tror nok, der er en fejltænkning hos hr. Poul Nødgaard med hensyn til, hvad der bliver resultatet af dette her. Hr. Poul Nødgaard sagde det på den måde, at nogle organisationer, som hidtil har udført et udmærket arbejde i udlandet – tak for anerkendelsen af dette arbejde, og vi deler synspunktet om, at det er godt og positivt – nu kunne slippe for at betale selv, fordi de nu kunne hente pengene i statskassen.

Jeg kan forsikre hr. Poul Nødgaard for, at det ikke er sådan, tankegangen er hos de organisationer, vi taler om her. De bruger rub og stub – alt det, de kan kradte sammen af skillinger – og det er ikke sådan, at de nu putter dem ned i foret på deres egen lomme, fordi de kan hente dem et andet sted. De bruger stadig væk dem alle sammen, men nu har de mulighed for at få udført endnu mere positivt hjælpearbejde i udlandet. Og der er i allerhøjeste grad et skrigende behov derfor.

Derudover undrede hr. Poul Nødgaard sig over, at der var skelnet imellem børn på 0-2 år og børn på 3-8 år. Jeg vil gøre opmærksom på, at de sidste er i børnehaveralderen, og der står, at man højst kan benytte halvdagsplads. Det er simpelt hen, fordi børn har godt af indimellem at møde nogle andre børn. Og derfor må de have lov til at benytte den som pædagogisk foranstaltning, men ikke som opbevaringsforanstaltning.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Blot til oplysning for hr. Poul Nødgaard, som tydeligvis har misforstået mig. Når jeg talte om, at der næppe var mange maskinarbejdere med 250.000–260.000 kr. i årsløn, som ville gå på en ordning med maksimalsatsen på 132.000 kr., så prøvede jeg at illustrere, at det dog er et højere tal end 80 pct.-satsen, som er på ca. 105.000 kr. Det, der skiller os i denne diskussion, er, om det absolut skal ned på en 80 pct.-sats eller det kan blive på en maksimalsats, som er 132.000 kr. Der er jo ikke tale om, at de skal have et større beløb, og hr. Poul Nødgaard ved jo udmærket, at ordningen med 90 pct. i dagpenge af tidligere indtjening ingen steder passer mere. Det er der meget få der får; det er jo kun de allerlavest lønnede, der får det. Derfor skal vi passe på, at vi ikke laver nogle ordninger, som kun de allerlavest lønnede kan bruge, fordi det er ikke fair, at vi skal lave arbejdsfordeling inden for de allerlavestlønnede grupper. Vi skulle gerne lave nogle ordninger, som de fleste kunne have glæde af. Jeg tror, der er mange, som gerne vil tage på sig at tage et sabbatår til 132.000 kr., men jeg tror, der vil være færre, som vil tage et sabbatår på 102.000–103.000 kr. Det var det, der lå i det, jeg sagde.

Hertil vil jeg gerne føje, at det er vores politik i SF, at vi meget gerne vil have, at man kan få lavet nogle ordninger som disse sabbatordninger og så kan få fagbevægelsen til at indse, at de under overenskomstforhandlingerne må forsøge at finde nogle muligheder for at bygge oven på disse ordninger, sådan at de også kan blive brugt af de faglærte arbejdere, der ligger oppe i den lønklasse. For det er jo meget forlangt af mennesker, at de, hvis de vælger at ville passe deres barn selv et år f. eks., faktisk skal gå ned på halv løn, og det er der altså ret mange af dem der vil komme til at gøre. Der er mange, der vil, og det er godt, men vi skal jo gøre dette her så attraktivt som muligt, og det falder fint i tråd med, at jeg personlig også synes, at fagbevægelsen skal kaste sig ud i nogle andre kampe end dem, vi har set tidligere, og det kunne jo passende være at arbejde for bedre sabbatordninger, bedre uddannelsesordninger og bedre småbørnsorlovsordninger.

(Kort bemærkning).